

HIMMELI

SVENSKA KYRKANS SVERIGEFINSKA TIDNING 2020

NYA
HIMMELI
PÅ

meänkieli
suomi
svenska

Neljä polvea rauhaan

FYRA GENERATIONER
TILL FRED

Anna Takanen
kirjoitti kirjan
sotalapsi-isästään.
Skrev en bok om sin far
Timo: "Krigsbarnet bar
han alltid inom sig."

2 kielellä ilossa ja surussa
språk i glädje och sorg

**Viidellä kielellä vihille
Ruotsin kirkkokäsikirjaa
vähemmistökielille**

Nu finns Kyrkohandboken
på fem minoritetsspråk

Missa inte!

+ ARVID PELLIKKA vuoden 2019
nuori ruotsinsuomalainen taiteilija

Konfaläger 2021
i Åbolands skärgård

Ruotsin kirkko

FOTO: WILTON BANDERAS/IKON

Maailman äidit

Onneksi Muumimamma välttyi koronakriisiltä. Miten hän olisikaan huolestunut ja huolehtinut kaikesta ja kaikista pitäen lujasti kiinni käsilaukustaan.

Ikävää se olisi hänelle ollut.

Ajattelen kaikkia kriisejä, joihin äidit pakostakin joutuvat: ruuan on riitettävä koko perheelle, pojat joutuvat sotiin, koulussa kiusataan, pakolaisuus, sairaudet ja kaikenlainen kurjuus.

Ensimmäisessä Samuelin kirjassa kerrotaan lapsettomasta naisesta, joka haluisi lasta. Hän lupaa antaa pojan Herralle lahjaksi, jos saisi lapsen. Hän synnyttää Samuelin ja imettää hänet. Isä vie sitten poikansa Siilon temppeliin.

Joka vuosi Hanna ompelee pojalleen pienen viitan ja vie sen temppeliin. Herra siunaa Hannaa ja tämän miestä, Elkanaa. He saavat lisää lapsia: kaksi tytärtä ja kolme poikaa.

Temppelissä Hanna puhkeaa ylistyslauhuun. Nämä sanat antavat meille voimaa koronakriisissä. Jumalan sanoo paljonkokeneen naisen äänellä:

Herra lähettää kuoleman ja antaa elämän, vie alas tuonelaan ja nostaa sieltä. Herra tekee köyhäksi ja antaa rikkauden, painaa maahan ja kohottaa.
(1. Samuelin kirja 2:6–7)

MIKAEL MOGREN
Västeråsins piispa

Alla dessa mammor

Visst är det för väl att Muminmamma slapp coronakrisen? Tänk vad hon skulle ha hållit hårt om handväskan och oroat sig för allt och alla. Det hade inte varit roligt för henne.

Jag tänker på alla kriser som mammor tvingas genomleva: Maten som ska räcka till hela familjen, sönerna som kallas ut i krig, mobbning i skolan, flykt, sjukdom och elände.

I början på Första Samuelsboken står det om en barnlös kvinna som längtar efter ett barn. Hon lovar att om hon får en son så ska han lämnas som gåva till Herren. Då föder hon Samuel och efter att hon ammat honom tar hans far honom till templet i Shilo.

Varje år syr Hanna en liten mantel till sin pojke och går med den till templet. Hon och hennes man Elkana välsignas med fler barn. Hanna föder ytterligare två döttrar och tre söner. En gång när Hanna är i templet, så brister hon ut i lovsång. Orden ger oss kraft i coronakrisen. Det är Guds Ord med en erfaren kvinnas röst:

Herren dödar och ger liv, leder ner i dödsriket och räddar därifrån. Herren gör fattig och han gör rik, han förnedrar och han upphöjer. Den hjälplöse reser han ur gruset, den fattige lyfter han ur dyn.
(Första Samuelsboken 2: 6–7)

MIKAEL MOGREN
Biskop, Västerås stift

Kaikki net äitit

Olihään se hyvä ette Muuminmamma ei tarvinu kokea koronakriisiä? Hunteeraa kunka lujasti se olis piättänny väskystä kiini ja ollu huoleessa kaikesta ja kaikista. Ei se olis ollu mukavaa sille.

Mie hunteeraan kaikkia niitä kriisiä joi-ta äitit saava kokea: Ruoka, joka häätty riittää koko perheele, pojat, jokka joutuva sothaan, kiusaaminen koulussa, pakhoon joutuminen, saihrautta ja kurjuutta.

Alku Ensimmäisessä Samuelinkirjassa selittää lapsettomasta vaimosta joka halvais lapsen. Se luppaa ette jos hään saapi pojan, niin se annethaan lahjaksi Herrale. Se synnyttää Samuelin ja ko se oon imettänny lapsen, pojan isä viepi sen Shilon temppelhiin.

Joka vuosi Hanna neuloo pikku mantelin hänen pojale ja viepi sen temppelhiin. Hanna ja miehensä, Elkana oon siunattu Jumalalta ja Hanna synnyttää lissää lapsia, kaks tyärtä ja kolme poikaa. Kerran ko Hanna oon temppelissä se puhkeaa ylistyslauhluun. Sanat antava meile voimaa koronakriisissä. Se oon Jumalan Sanat elämänkokehneen vaimon äänellä:

Herra lähättää kuoleman ja antaa elämän, viepi tuonelhaan ja vaphauttaa sieltä. Herra tekkee köyhäksi ja antaa rikhauen, se painaa alas ja se nostaa ylös. Avuttoman se nostaa maasta, köyhän se pelastaa sohjosta.
(Ensimmäinen Samuelinkirja 2:6–7)

MIKAEL MOGREN
Pispa, Västeråsins hiippakunta

Käsikirja nyt viidellä vähemmistökielellä

RUOTSIN KIRKON käsikirja on nyt käännetty viidelle kansalliselle vähemmistökielelle – suomi, meänkieli, pohjoissaame, luulajansaame ja eteläsaame. Nämä käännökset otetaan käyttöön helluntaina.

–Nyt olemme saaneet välineen, jolla voimme uudistaa ja vahvistaa jumalanpalveluksen iloa, sanoo arkkipiispa Antje Jackelén.

–Evankelis-luterilaisessa perinteessä on tärkeää, että jokainen voi viettää jumalanpalveluksia omalla kielellä. Varsinkin lasten ja nuorten identiteetin kehitykselle ja elämän rohkeudelle tämä on olennaista.

Ruotsin kirkossa on vietetty jumalanpalveluksia, kastettu, vihitty ja haudattu suomeksi sitten uskonpuhdistuksen, 1517.

EEVA-LIISA KETTUNEN

FOTO: MAGNUS ARONSON/KON

Lisää ...

kaksikielisistä kasteista, häistä ja hautajaisista

Sivu 10–11

Läs mer ...

om tvåspråkiga dop, vigsel och begravning.

Sid 10–11

Suomenkieliset kirkolliset toimitukset seuraavat nyt kirkon käsikirjan uudistettua kieltä ja liturgiaa.

De kyrkliga handlingarna kan nu hållas på finska och på ett språk som följer den nya kyrkohandbokens språk och liturgi i Svenska kyrkan.

Kyrkohandboken på fem minoritetsspråk

KYRKOHANDBOKEN FINNS nu på fem nationella minoritetsspråk – finska, meänkieli, nordsamiska, lulesamiska och sydsamiska.

–Nu har vi fått ännu ett redskap för att förnya och stärka gudstjänstglädjen i vår

kyrka, säger ärkebiskop Antje Jackelén.

–I den evangelisk-lutheriska traditionen har språklig tillgänglighet alltid varit av vikt. Att kunna fira gudstjänst på sitt eget språk tror jag har stor

betydelse, inte minst för barns och ungas identitetsutveckling och livsmod.

I Svenska kyrkan har finska varit ett språk för predikan, dop, vigsel och begravning sedan reformationen 1517.

Då tas den i bruk

● Officiellt tas kyrkohandböckerna på minoritetsspråk i bruk i gudstjänster runt om i landet på pingstdagen den 31 maj. Sök din församling i appen Kyrkguiden med sökorden: finska, suomeksi.

Paljon yhteistä

Terhi Paananen, Suomen kirkkohallituksesta toimi asiantuntijana Ruotsin kirkon käsikirjan käännoistyössä.

– Oli ilo voida osallistua sisarkirkon käsikirjan kääntämiseen, hän sanoo.

Suomen ja Ruotsin kirkoilla, jotka vielä pari sataa vuotta sitten olivat yhtä, on edelleenkin tiiviit yhteydet, ja vaikutteita saadaan puolin ja toisin.

–Suomessa käsikirjauudistus ei ole virallisesti käynnissä.

Terhi Paananen arvelee, että Ruotsin kirkon käsikirjan suomennos saattaa lisätä tarvetta uudistuksen käynnistämiseen.

–Suomessa puhutaan paljon rukousten

kielestä. Etsimme parhaillaan sitä, millaista sen tulisi olla.

Onko Ruotsin käsikirjassa joitain erityyppisiä koskettavia, sinua inspiroivia, kohtia?

–Johdantosanat: ”Jumala on täällä. Sinä olet täällä. Minä olen täällä. Me olemme täällä yhdessä.” puhuttelevat minua yksinkertaisuudellaan. Kuitenkin niissä on sanottu valtavan isoja asioita.

KRISTIINA RUUTI

TOIMITUS/REDAKTION

HIMMELI Ruotsin kirkon ruotsinsuomalainen julkaisu / ges ut av Svenska kyrkan

Toimitus/Redaktörer: Kristiina Ruuti och Ann-Mari Lundholm

Toimituskunta/Redaktionsråd: Olli Hallamaa, Ella Järvinen, Eeva-Liisa Kettunen, Ann-Mari Lundholm, Kristiina Ruuti

Tuotanto/Produktion: Verbum AB Taitto / Grafisk form: Berling Media AB

Kansikuva/Omslagsbild: Johannes Frandsén

Paino/Tryck: Pressgrannar, Linköping 2020. Tryckt på Svanenmärkt papper.

Ruotsin kirkko

Nuoren toive: Vois elää normaalia elämää

Tukholman suomalaisen seurakunnan rippikoululaiset eivät koronaepidemian vuoksi päässeet yhteiskuvaan ja -tapaamiseen. Näin he vastasivat HIMMELIn galluppiin.

Minni-Maria

1 Olen kovasti pitänyt tref-fien välipaloista. Tehtävät, jotka olemme saaneet ovat myös olleet kivoja. Ne ovat laittaneet meidät miettimään, että mitä mieltä olemme asioista ja miten me omilla tavoillamme tulkitaan erilaisia asioita. Ne ovat laittaneet meidät miettimään, että mitä mieltä olemme asioista ja miten me omilla tavoillamme tulkitaan erilaisia asioita. Mielestäni ne ruotsinkieliset sunnuntaimessut ja niiden valmistelut olivat yksi hauskimista asioista tähän mennessä. Ja sitten tietenkin uusien ihmisten tapaaminen.

2 On ollut kurjaa, kun treffejä on peruttu koronaviruksen takia. Online-treffit ovat aika lyhyitä ja usein on vaikea kuulla, mitä toiset sanoo.

3 Uskon, että Jumala ymmärtää kaikkia maailman kieliä, koska hän ymmärtää ja näkee kaiken, mitä maailmassa ja ihmisten elämissä tapahtuu.

4 Tällä hetkellä toivon, että koronaviruksen leviäminen vähentyisi koko maailmassa, jotta kaikki pääsisi elämään normaalia elämää.

Maija

1 Parasta rippikou-lussa on ollut, että on päässyt tutustumaan uusiin ihmisiin.

2 Pahinta rippi-koulussa, kun on törmännyt kielimuu-riin, mutta ei sekään ole niin paha.

3 Mä en oikein ole varma, mitä Jumala puhuu, mutta varmaan kaikkia kieliä.

4 Mä pyytäisin, että koronavirus saatais kuriin ja vois taas elää normaalia elämää!

Wilma

1 Att lära känna nya människor.

2 Att Corona har gjort så att våra träffar blivit digitala.

3 Både finska och svenska.

4 Att Corona ska försvinna så att vi kan ha vanliga träffar som förut.

FOTO: MOSTPHOTOS

Tuva

1 Att få träffa och lära känna nya människor.

2 Att pga Corona så är träffarna digitalt, vilket inte är så kul.

3 Båda språken (finska och svenska)

4 Att Corona försvinner så vi kan ha vanliga träffar igen och ses på riktigt.

Alisa

1 Det bästa med konfa har varit att träffa nytt folk.

2 Det sämsta att vi inte kan ses på grund av Corona.

3 Vet inte vad Gud talar men antar att han pratar med alla.

4 Det jag önskar från Gud är att vi får en bra sommar utan karantän och allt sänt.

Iiris

1 Parasta on ollut tavata uusia ihmisiä ja oppia enemmän kristinuskosta.

2 Pahinta on ollut, että viime tapaamiset ovat olleet niin lyhyitä.

3 Uskon, että Jumala ymmärtää kaikkia kieliä ja puhuu sitä mikä itsestä tuntuu parhaimmalta.

4 Toivon, että elämä menisi taas normaaliiksi.

1 Mikä on ollut parasta?
Vad har varit bäst?

2 Mikä on ollut pahinta?
Vad har varit svårast?

3 Mitä kieltä Jumala puhuu?
Vilket språk talar Gud?

4 Mitä pyydät/toivot Jumalalta?
Vad önskar/ber du av Gud?

Ida Greta

1 Att lära känna nya människor utanför skolan.

2 Att vi inte har kunnat träffas pga Corona-viruset, men jag tycker ändå att det går bra virtuellt också.

3 Jag tror att Gud pratar inte något specifikt språk men alla.

4 Att alla mår bra och att sommaren kommer bli bra och att det är möjligt att göra saker.

Venla

1 Det bästa har varit att träffa nya vänner.

2 Att vi inte har sådana konfirmationsträffar som alla andra pga Corona.

3 Jag tror nog att Gud kan tala i alla olika språk.

4 Jag önskar att den här Corona-epidemin kan dämpa sig lite och min farfar, mormor och morfar mår bra och kommer vara friska hela tiden och det önskar jag till alla gamla människor eller människor med underliggande sjukdomar. Att alla håller sig friska och glada vid sådana här tider.

FOTO: ALEX GIACOMINI/KON

Nacka

Nackassa pyörii elokuvakerho. Komministeri Olli Hallamaan johdolla kerhossa katsottiin elokuva Postia pappi Jaakopille. Filmklubben i Nacka leds av komminister Olli Hallamaa.

KUVA: MARIE-LOUISE ÅGREN

Musiikkia, laulua ja elokuvia

Västerås

Musiikin voima tuntuu erityisen vahvana, kun musiikkia saa kuulla omalla äidinkielellään. Västeråsissa saatiin ystävänpäivänä nauttia kauniista sävelistä, kun Terhi Aho ja Sinikka Honkanen ilahduttivat suomenkielisiä seurakuntalaisia konsertillaan. Alla hjärtans dag i Västerås. Finsk musik berörde finska hjärtan.

KUVA: EMMA VAN KERSBERGEN

Norrköping

Parhaat ystävykset Maria ja Raija asuvat suomalaisella osastolla Vrinnevitälössä Norrköpingissä. Seurakunta järjestää siellä lauluhetkiä, joihin on tavallisesti tulee paljon väkeä. Koronaepidemian vuoksi nämä tilaisuudet on peruttu, mutta seurakunta muistaa Mariaa, Raijaa ja kaikkia muita. Maria och Raija är bästa vänner som bor på Vrinnegården i Norrköping. Just nu kan församlingen inte besöka dem men tänker på dem och alla andra.

KUVA: ANNA TOIVONEN

Valtakunnallinen rippikoululeiri 2021 Turun saaristossa!

● Nyt tarjoutuu ruotsinsuomalaisille nuorille mahdollisuus käydä rippikoulu yhdessä suomalaisnuorten kanssa. Ruotsin kirkko järjestää yhteistyössä Turun seurakuntien kanssa rippileirin 5–11. heinäkuuta 2021 Suomen Turun saaristossa.

Rippikouluun kuuluu myös omaan seurakuntaan tutustumista ja viikonloppuleiri keväällä 2021. Ennen leirijaksoja työskentely ja yhteydenpito tapahtuu sähköisesti. Konfirmaatiojumalanpalveluksen pitopaikkaa ja ajankohtaa selvitetään.

Rippikoulu on tarkoitettu vuonna 2006 tai sitä ennen syntyneille suomalaistaustaisille tai suomenkielisille nuorille Ruotsissa.

Leiri on osallistujalle ilmainen.

Rohkeasti mukaan kokemaan uutta ja pohtimaan elämää sekä luomaan ystävyysuhteita yli rajojen!

Lisätietoja ja ilmoittautumiset 20. syyskuuta 2020 mennessä:

www.svenskakyrkan.se/vasterasstift/suomeksi

Konfaläger i Åbolands skärgård i juli 2021

● Du som är född 2006, har finsk bakgrund och vill konfirmera dig kan anmäla dig till ett konfirmandläger som hålls i Åbolands skärgård den 5–11 juli 2021.

Lägret är ett samarbete mellan Svenska kyrkan och med församlingarna i Åbo i Finland. **Lägret är gratis.**

Ytterligare information och anmälan senast 20 september 2020. www.svenskakyrkan.se/vasterasstift/suomeksi

Rauhan sodasta saa vain puhumalla

Anna Takanen kirjoitti kirjan isästään. Timo-poika tuli neljävuotiaana sodan keskeltä Suomesta Ruotsiin ja jäi uuteen kotimaahan. Sotalasta hän kantoi kuitenkin sisimmässään koko elämän.

TEXT: HELENE WALLIN FOTO: JOHANNES FRANDSÉN

Puhelinlinja ratisee. Hiljaisuus. Sitten ääni palaa takaisin.
–Haloo, kuuletko minua?
Saassa nettiyhteys on usein huono, sanoo näyttelijä ja kirjailija Anna Takanen kesämökiltään Tukholman saaristossa.

Tarkoituksenamme on keskustella hänen esikoiskirjastaan *Sinä olet suruni* (*Sörjen som blev*). Romaani kertoo hänen isästään Timosta, joka vuonna 1942 lähetettiin sotalapseksi ruotsalaiseen sijaisperheeseen Hallantiin.

–Isä vaikenä Suomesta ja ärsyntyä kun otin asian puheeksi. En kuulema kunnioittanut hänen yksityisyyttään, Anna sanoo.

Keuhkosairas Timo tuli neljävuotiaana Ruotsiin. Ensimmäiset kuukaudet hän istuskeli keittiöpöydän alla, kunnes naapurin poika houkutteli hänet leikkimään. Kaikkien hämmästykseksi hän osasi ruotsia.

Perhe, joka oli syvästi uskonnollinen, voitti vähitellen pojan luottamuksen.

Äidin jälleennäkeminen

Timo Takanen ikävöi kuitenkin aina kotikylään Mäntässä eikä koskaan luopunut suomalaisesta sukunimestään, vaikka per-

he aikuisiässä adoptoi hänet.

–Oman äidin jälleennäkeminen tapahtui isän ollessa kuudentoista. Hän yritti palata kotiin monta kertaa siinä onnistumatta.

Suomesta tuli sen sijaan kesämaa, missä Takasen perhe vietti lomansa. Lapsuuden kesäpäivät kuuluivat serkkujen kanssa leikkien ja olivat täynnä iloa. Mutta jokin kuitenkin hiersi.

–Isoäiti itki tullessamme ja lähtiessämme. Kun olimme siellä,

HAASTATTELU • INTERVJU

“Äärioloissa olemme hyvin riippuvaisia yhteiskunnan ohjeista.”
I extrema situationer är vi väldigt beroende av vad samhället säger oss.

”Sota häviää perheestä neljän sukupolven jälkeen. Minä olen kolmatta polvea”, Anna Takanen sanoo. ”Det tar fyra generationer innan kriget går ur familjen. Jag är den tredje”, säger Anna Takanen.

Tukholman Skeppsbronilla on Marja ja Olavi Rähän luoma sotolasten muistomerkki. Marja och Olavi Rähä har skapat minnesmärket i metall, Finska Krigsbarn, vid Skeppsbron 28 i Gamla stan i Stockholm.

hän ja isä näkivät vain toisensa. Isällä oli myös hyvin läheinen suhde Leevi-veljeen. Veljekset kommunikoiivat aluksi keskenään sanakirjan avulla, isähän oli menettänyt äidinkieltänsä, mutta sitten heille syntyi ihan omanlainen kieli.

Eli aina välitilassa

Oman äidin menetys oli Timo-isän trauma. Ulospäin hän oli sosiaalinen, elämäniloinen, lämmin ja antelias persoona. Ammatiltaan poliisi ja vahva kuin karhu. Vielä seitsemänkymmentävuotiaana kukaan ei päihittänyt häntä kädenväännössä.

Mutta sotolasta hän kantoi aina mukanaan, ja hänen sisimmässään asui perussuru. Hän vihasi yllätyksiä.

Timo eli elämänsä välitilassa – varsinkin

Fred och frihet får vi bara genom att prata om kriget

Anna Takanen skrev en bok om sin far. Fyraårige Timo kom från Finland till Sverige 1942. Krigsbarnet bar han inom sig hela livet.

Det knastrar till på linjen. Tystnad. Sedan återkommer rösten.

–Hallå, hör du mig? Ute på en ö kan det vara dålig mottagning, säger författaren och skådespelaren Anna Takanen.

Hon befinner sig på sitt sommarställe i Stockholms skärgård.

Vi ska prata om hennes debutbok om pappa Timo, *Sörjen som blev*. Han kommer som krigsbarn till en svensk fosterfamilj i Halland under andra världskriget.

Lungsjuk fyraåring

–Pappa ville egentligen inte prata om Finland, blev irriterad och tyckte att jag inte hade respekt för vad som var privat.

Timo var fyra år och lungsjuk, när han kom till Sverige. De första månaderna satt han under familjens köksbord. När han väl lockades fram att leka av grannpojken, kunde han till allas förvåning svenska.

Familjen var djupt religiös och det tog tid att vinna pojkens förtroende.

Återser sin mamma

Timo längtade alltid till byn Mänttä och vägrade ge upp sitt finska efternamn, även

om han gick med på att bli adopterad som vuxen.

–Pappa återsåg som sextonåring sin mamma, men lyckades inte återvända hem, trots flera försök.

Finland blev i stället sommarlandet, där familjen Takanen firade semester med den finska slakten. Det var väldigt roligt att träffa kusinerna, men samtidigt fanns det något som skavde.

–Farmor grät när vi kom och åkte. Hon och pappa hade bara ögon för varandra när vi var där. Pappa hade även en bror, Leevi, som han stod väldigt nära. De kommunicerade med ett lexikon, för pappa hade ju förlorat språket.

Leva i mellanförskap

Pappa Timo var traumatiserad av förlusten av modern. Utåt var han en social, levnadsglad, varm och generös person. Polis till yrket och stark som en björn. Ännu som sjuttioåring kunde ingen vinna

”Suomi vain sulki
ovensa, ja totesi,
että pitää pärjätä.”

ANNA TAKANEN

suhteessa kahteen äitiinsä, toteaa Anna Takanen.

–Ruotsalainen isoäitini Alma oli lapseton. Mutta hän ei voinut täysin pitää isää omanaan, koska tämä kaipasi biologista äitiään.

Myöskään Timon oma äiti, Saara, ei voinut tuntea, että poika oli hänen lapsensa, koska tämä asui sijaisäitinsä luona. Molemmat rakastivat häntä, mutta Timo ei ollut kummankaan oma.

Äideillä kuitenkin vaikeinta

Timo-isä ei moittinut perhettään, vaan totesi kerran, että vaikeinta taisi olla äideillä.

–Saara ei olisi koskaan lähettänyt isää Ruotsiin, jos tämä olisi ollut terve. Sairaaloitoa pystyttiin vain tarjoamaan

naapurimaassa. Sijoituksen piti olla väliaikainen.

Sodanaikainen propaganda – lentolehtiset, kotikäynnit, mainosfilmit – rummutti kovasti lasten poislähtämisen puolesta.

–Äärioloissa kuten sodassa tai korona-pandemiassa olemme hyvin riippuvaisia yhteiskunnan ohjeista, Anna sanoo.

Neljä sukupolvea rauhaan

Anna Takasen kirja kuvaa myös sitä, millaista on kasvaa traumatisoituneen vanhemman lapsena. Hän kertoo romaanissaan nuoruudestaan, kiusaamisesta, lapsettomuudesta ja polusta näyttelijän ammattiin. Kuinka suru siirtyi isästä häneen, ja kuinka tämä lopulta suostui kertomaan menneisyydestään.

–Sota häviää perheestä neljän sukupolven jälkeen. Minä olen kolmatta polvea, joka on osa maailmanhistorian suurinta yksittäistä lasten maasta siirtoa toiselle kielialueelle.

–Suomessa tulisi viettää Sotalasten päivää ja muistaa niitä 80 000 lasta, jotka lähetettiin naapurimaahan, Anna toteaa ja lisää että lasten äitien kohtaloa ei ole juuri käsitelty.

–Kun kiersin Suomessa kertomassa kirjasta, eräs nainen sanoi minulle: ’Me suomalaiset olemme selvinneet hengissä, koska sodan kipu on vaiettu kuoliaaksi’. Suomi vain sulki ovensa, ja totesi, että pitää pärjätä.

–Uskon kuitenkin, että me ja seuraava sukupolvi, me vapaudumme sodasta ainoastaan puhumalla.

över honom i arbrytning.

Men krigsbarnet bar han alltid med sig. Det fanns alltid någon slags grundsorg inom honom. Han avskydde överraskningar.

Pappan levde i ett mellanförskap under hela sitt liv – inte minst i relation till sina båda mödrar, menar Anna Takanen.

Finska mödrar led mest

–Min svenska farmor Alma kunde inte få egna barn. Men hon kunde aldrig känna att pappa var hennes barn fullt ut, för han längtade efter sin biologiska mamma. Och hans riktiga mamma Saara kunde inte heller känna att pappa var hennes barn, för han var hos sin fostermamma.

–Själv var han älskad av båda, men inte riktigt hemma hos någon av dem.

Pappa Timo klandrade aldrig sin biologiska mamma, sa att de finska mödrarna led mest av att förlora sina barn.

–Farmor Saara skulle aldrig ha skickat

”Finland bara stängde dörren
och sa att det här ska vi
klara av.”

ANNA TAKANEN

iväg pappa om han inte hade fått lunginflammation och behövde vårdas på sjukhus. Hon trodde att det var en tillfällig lösning, berättar Anna.

De finländska mödrarna blev utsatta för omfattande propaganda med flygblad, dörrknackning och reklamfilmer med uppmaningen att skicka barnen till Sverige.

–I extrema situationer, som krig och coronavirus, är vi väldigt beroende av vad samhället säger oss.

”Vi har tigit ihjäl vår smärta”

Vi pratar om hur det var att växa upp med en förälder som bar på ett trauma.

I boken skriver hon också om sin upp-

växt, mobbning, barnlöshet och vägen in i skådespelaryrket i. Hur sorgen överfördes från pappan till henne, och hur pappan till slut gick med på att berätta om sin uppväxt.

–Det tar fyra generationer innan kriget går ur familjen. Jag är den tredje generationen som har fått ta smällen av det som, ur ett historiskt perspektiv, är den största enskilda barnflyttningen från ett språkområde till ett annat.

Finland borde införa Krigsbarnens dag för de 80 000 barn som skickades iväg, menar Anna Takanen.

–En kvinna jag mötte när jag berättade om boken sa: ’Vi finnar har överlevt för att vi tigit ihjäl vår smärta’. Att Finland bara stängde dörren och sa att det här ska vi klara av.

–Men jag tror att vi måste prata för att bli fria från kriget, och för att nästa generation ska kunna vara fria.

HELENE WALLIN

Kahdella kielellä ilossa

FOTO: JOHANNES FRANDESEN

Osa suomenkielisistä vihittävästä toivoo, että vihikysymys esitetään heille suomeksi. Siihen saa vastata omalla äidinkielellä: "Tahdon!".

Tillkännagivandet är ett juridiskt moment och sker alltid på svenska. Inte så sällan önskar den finskspråkiga bruden eller brudgummen att vigselfrågan ställs på finska.

Ruotsinsuomalaisten kasteet, häät ja hautajaiset ovat useimmiten kaksikielisiä. Pappi Anne Simonsson Luulajasta kertoo, miten elämän ilossa ja surussa kohdataan yli kielirajojen.

– Kaksikielisyys on hieno mahdollisuus ammentaa molempien kielten ja kulttuurien rikkauksista ja huolehtia siitä, että jokainen saa ilmaista iloa ja surua omimmalla kielellään.

Kaste

Kaksikielisessä kasteessa toinen vanhemmista on yleensä ensimmäisen polven ruotsinsuomalainen ja toinen ruotsalainen. Paikalla on usein myös sekä ruotsin- että suomenkielisiä vieraita, kuten isovanhemmat, lähisukulaisia, kummeja ja ystäviä.

Suomen kieli kasteessa on tärkeä, koska se on useamman läsnäolijan tunnekieli ja käyttökieli. Osa vieraista ei ehkä edes osaa ruotsia. Tällöin suomen käyttäminen antaa heille mahdollisuuden osallistua ja kokea osallisuutta.

Kaksikielisissä toimituksissa laulamme ja rukoilemme molemmilla kielillä.

Rukouksissa ja raamatunluvussa emme toista kaikkea kahdella kielellä vaan vuorottelemme sujuvasti kielten välillä. Näin jumalanpalveluksesta ei tule maratoonia, eivätkä kaksikieliset läsnäolijat joudu kärsimään toistosta.

Kastepuheeni on usein pieni kirje kastettavalle. Luen sen jumalanpalveluksen aikana jommalla kummalla kielellä. Kahvitilaisuudessa osallistujat voivat lukea sen sitten sillä toisella kielellä.

Häät

Vihkitoimituksessa toinen vihittävästä on useimmiten ensimmäisen polven

Två språk i glädje och sorg

HUR GÅR DET till med tvåspråkiga dop, vigslar och begravningar? Anne Simonsson, finskspråkig präst i Luleå, berättar om viktiga möten över språkgränserna.

–Tvåspråkighet är en fin möjlighet att ösa ur båda traditionernas rikedomar och värna om att alla får uttrycka sin glädje och sorg på sitt eget språk.

Dop

I tvåspråkiga dop är ena föräldern oftast första generationens sverigefinne som har finskan som sitt modersmål. På plats finns vanligtvis även finsktalande mor- eller

farföräldrar, släktingar och vänner. Många väljer både finskspråkiga och svenskspråkiga faddrar till sitt barn.

Finskan är viktig i dopet eftersom det är känslspråket och bruksspråket för flera av de närvarande. En del av gästerna kan kanske inte alls svenska och då möjliggör finskan att alla kan delta och uppleva delaktighet.

I tvåspråkiga kyrkliga handlingar använder man båda språken i böner, sånger och bibelläsningar. Vi växlar mellan språken och undviker upprepningar. Alla får något och gudstjänsten flyter fram på ett bra sätt.

Mitt doptal är oftast ett litet brev, som jag skriver på svenska och finska till dopbarnet. Under dopet läser jag det på något av språken. Vid dopkaffet brukar brevet sedan ligga framme så att alla kan läsa det på sitt språk.

Vigsel

Vid vigslar är en i paret oftast första generationens sverigefinne. Finska är då viktigt på samma sätt som i dopet; det är ena partens och flera gästers känslspråk och modersmål. I psalmer, böner och bibelläsningar används båda språken. Ofta sjunger vi några av verserna på finska och några på svenska. Det stärker gemenskapskänslan. Tillkännagivandet, som är ett juridiskt moment, sker alltid på svenska.

ja surussa

FOTO: MAGNUS ARONSON/IKON

Suomen kieli kasteessa on tärkeä, koska se on useamman läsnäolijan tunnekieli ja käyttökieli. Finskan är viktig i dopet eftersom det är känslospråket och bruksspråket för flera av de närvarande.

ruotsinsuomalainen. Suomi on samalla tavoin tärkeä kuin kasteessa; se on toisen vihittävän ja hänen läheistensä tunnekieli ja äidinkieli. Vihkitoimituksen virsissä, rukouksissa ja raamatunteksteissä käytämme molempia kieliä. Aviopuolisoiksi julistaminen tapahtuu aina ruotsiksi, koska se on juridinen osa toimitusta.

Osa suomenkielisistä vihittävistä toivoo, että esitän vihikysymyksen heille nimenaan suomeksi. Itsekin aikoinan halusin tuon kysymyksen suomeksi ja tuntui hyvältä saada vastata omalla äidinkielellä: ”Tahdon!”.

Hautajaiset

Kaksikielisissä hautajaissa vainaja on yleensä ensimmäisen polven ruotsinsuomalainen. On tärkeää, että omaiset ja hautajaisvieraat, jotka ovat puhuneet suomea vainajan kanssa, saavat myös hyvästellä hänet suomeksi. Omalla kielellä laulettu virret ja raamatun-

tekstit tuovat lohtua surun keskellä.

Hautausjumalanpalveluksen luovutus-sanat: ”Maasta sinä olet tullut...” kohdistetaan vainajalle, ja siksi tuntuu tärkeältä ja arvokkaalta lausua nuo sanat juuri suomeksi. Hautauspuheen pidän yleensä kahdella kielellä.

Ruotsissa arkulle lasketaan yleensä vain käsiruusu. Suomalaiseen perinteeseen taas kuuluvat kukkalaitteet ja niihin valitut muistolauseet. Rohkaisen aina Suomen vieraita lukemaan ja laskemaan kukkalaitteet heille tuttuun tapaan. Kulttuurien yhdistäminen sujuu mainiosti.

Lue lisää

Perhejuhlat koronaepidemian aikana.

Läs mer

Familjehögtider under coronaepidemin.

HYVÄ TIETÄÄ

Haluatko kaksikielisen kasteen, häät tai hautajaiset?

Tässä muutama vinkki:

- Varaa toimitus – pappi, kirkko ja seurakuntatalo – mahdollisimman hyvissä ajoin. Löydät yhteystiedot seurakuntaasi osoitteesta. www.svenskakyrkan.se/sokforsamling
- Kerro varauksen yhteydessä, että haluat tilaisuudesta kaksikielisen ja toivot suomenkielistä pappia. Tarvittaessa seurakunta voi lainata papin toisesta seurakunnasta. Kulut korvaa seurakunta.
- Valmistellessanne tilaisuutta yhdessä papin kanssa voit valita virsiä ja esittää toivomuksia musiikin suhteen.
- Ruotsin kirkon virsikirja on käännetty kokonaan suomeksi. Lisäksi siinä on kokonaisuudessaan perinteisiä suomalaisia virsiä.
- Pyydä ystäviä tai sukulaisia lukemaan tekstejä, runoja tai laulamaan tilaisuudessa.

Bra att veta

Dop, vigsel eller begravning på finska och svenska?

Några tips:

- Var ute i god tid! Boka kyrka, församling och präst i din församling. www.svenskakyrkan.se/sokforsamling
- Berätta för församlingen/begravningsbyrån att du vill ha en finstalande präst. Vid behov kan församlingen låna en från annan församling och stå för kostnaden.
- När ni planerar gudstjänsten tillsammans med prästen kan du komma med önskemål om psalmer och musik.
- Den svenska psalmboken är översatt till finska. Svenska kyrkans psalmbok på finska innehåller även ett antal psalmer ur den finska traditionen.
- Be gärna vänner eller släktingar att läsa texter, dikter eller sjunga i gudstjänsten.

Hyvä tietää

Halvaks kastheen, vihkimisen eli hautajaiset meänkielellä?

Tässä joitaki neuoja:

- Varraa kirkko, seuratalo ja pappi sinun seurakunnassa aikosin. Tietoa löyät: www.svenskakyrkan.se/sokforsamling
- Ilmota seurakunnalle/hautaustoimistolle ette sie halvat meänkieltä puhuvan papin. Jos tarttee niin seurakunta saattaa tahtoa papin toisesta seurakunnasta ja maksaa kustannuksen siitä.
- Ko tet suunnittelettä kirkonmenot papin kans, sie saatat esittää sinun toivomuksia virsistä ja mysikistä.
- Osa virsistä Ruottin kirkon virsikirjassa oon käännetty meänkielele, Virsiä meänkielellä.
- Sie saatat kans tahtoa ystäviä ja sukulaisia lukehaan tekstiä eli runoja eli laulahaan kirkonmenoissa.

Välkommen!

Inte så sällan önskar den finskspråkiga bruden eller brudgummen att jag ställer vigselfrågan på finska. Det kan kännas viktigt att få höra och svara på en av livets största frågor på sitt modersmål.

Begravning

Vid tvåspråkiga begravningar är den avlidne oftast första generationens sve-rigefinne. Det är viktigt att anhöriga och vänner som talat finska med den avlidne även får ta avsked på finska. Att få ta del av psalmer, böner och bibeltexter på sitt modersmål kan vara en stor tröst mitt i sorgen.

Överlåtelseorden ”Av jord har du kommit...” är riktade till den avlidne. Det känns viktigt och värdigt att få uttala

dessa ord just på den avlidnes eget språk. Begravningstalet håller jag oftast på båda språk. I den finska traditionen lägger man vid avskedet en blomsterkrans vid kistan och läser en minnesvers. Jag uppmuntrar de finska gästerna att göra så även här i Sverige. Att förena kulturer fungerar utmärkt och det berikar gudstjänsten.

FOTO: MAGNUS ARONSON/IKON

Taiteen kautta suomalaisille juurille

Arvid Pellikka on vuoden 2019 nuori ruotsinsuomalainen taiteilija. Kuvataidetta ja teologiaa yhdistäen hän etsii suomalaisia juuriaan.

Arvid täyttää tänä vuonna 22 vuotta.

Voisi luulla, että nuori, palkittu taiteilija on piirtänyt pienestä pitäen. Mutta Arvid Pellikan kiinnostus kuvataiteeseen heräsi vasta lukiossa.

–Kun löysin taiteen, käytin siihen paljon aikaa, hän kertoo.

Tapaamme Facetimenin välityksellä. Näytöllä minua katsoo ystävälliset, uteliaat kasvat. Arvid opiskelee Uumajassa systemaattista teologiaa. Taideharrastuksesta kertovat taulut opiskelija-asunnon seinillä.

Lukion estetiikka-aine innosti Arvidin tekemään omaa taidetta. Hän alkoi maalata öljyllä ja luoda kollaaseja, joihin LP-levyjen kannet häntä inspiroivat.

Vastavirran taiteilija

Kysymykseen mitä hän taiteellaan haluaa sanoa, Arvid ei vastaa suoraan. Hänenä taiteen voi jakaa kahteen ryhmään.

Ekstroverttiin eli ulospäin suuntautuvaan ja introverttiin, sisäänpäin katsovaan. Ensin mainittu kuvaa yhteiskunnallisia teemoja ja sosiaalisia kysymyksiä. Introvertti puolestaan ihmisen sisintä. Arvidin taide keskittyy tähän.

Hän hymyilee ja myöntää, että hän – nuorena taiteilijana – ui varmasti vas-

Arvid Pellikka

- Syntynyt 1998 Sundsvallissa
- Isovanhemmat kotoisin Pohjois-Karjalasta ja Pohjanmaalta
- Suomi art 2019 vuoden nuori ruotsinsuomalainen taiteilija
- Opiskelee systemaattista teologiaa Uumajassa

- Född i Sundsvall, 1998
- Farföräldrarna kommer från östra och västra Finland
- Årets unga sverigefinska konstnär 2019, utsedd av Suomiart
- Studerar systematisk teologi i Umeå

tavirtaan, kun häntä kiehtoo hengellisyys.

–Olen aina ollut kiinnostunut ikoneista. Luomistyö on rukousta itsessään, hän kertoo ja lisää:

–Työni kantavat minun uskonnollisia pohdintojani.

Töistä yksi, Svett på era pannor, likt Jesu blod, toi hänelle Nuoren ruotsinsuomalaisen taiteilijan arvon 2019. Palkinnon myöntää Ruotsinsuomalaisten kuvataiteilijoiden yhdistys, Suomiart.

Jumala myös taiteen luoja

Katolinen teologi Hans Urs von Balthasarsin ajatukset estetiikasta ovat inspiroineet Arvidia. Balthasarin näkemyksen mukaan kaikki olemassaoleva on Jumalan luomana kaunista. Arvid näkee Jumalan luomistyön vieläkin suurempana.

–Luomistyön kauneus ilmentyy myös ihmisen luomassa taiteessa, hän selventää.

Arvid on tullut teologian opinnoissaan puoliväliin. Hän suunnittelee lukevansa viimeisen vuoden vaihto-oppilaana Turun yliopistossa. Siihen on selitys.

–Kiinnostus teologiaan heräsi samaan aikaan, kun uteliaisuuteni juuriini, Arvid kertoo.

–Olen Jumalan luoma. Jotta ymmärtäisin mitä se merkitsee, haluan tietää enemmän suomalaisesta taustastani.

Arvidin isän vanhemmat muuttivat Ruotsiin 1950-luvulla. Arvid ja hänen sisaruksensa eivät oppineet suomea.

–Kielitaitoni on valitettavasti hyvin heikko juuri nyt. Taiteessani, jossa kuvan suomalaista perintöäni, yritän palata juurilleni.

KRISTINA RUUTI

Med konsten vill han återfinna sina rötter

Arvid Pellikka, 21, förenar bildkonst och teologi i sökandet efter sina finska rötter. 2019 fick han utmärkelsen Årets unga konstnär av Sverigefinska bildkonstnärernas förening.

Man skulle kunna tro att årets unga sverigefinska konstnär 2019 har ritat och tecknat sedan han var barn. Men det har Arvid Pellikka inte gjort. Intresset för bildkonsten väcktes först i gymnasiet.

Olja och kollage

–När jag väl kom i gång, lade jag mycket tid på konsten, berättar han.

Vi träffas via Facetime. På skärmen möter jag ett vänligt, nyfiket ansikte. Arvid läser systematisk teologi vid Umeå

universitet. I bakgrunden i hans studentlägenhet hänger tavlor på väggen, vilka berättar om hans konstintresse.

Det var estetikämnet i gymnasiet som väckte hans nyfikenhet för måleri. Arvid började skapa i olja och göra kollage med skivomslag som inspiration.

Ung konstnär som går mot strömmen

När jag frågar Arvid vad han vill uttrycka med sin konst, ger han först en bakgrund. Han säger att konsten kan delas in i två kategorier: extrovert och introvert. Den extroverta skildrar samhället och sociala frågor. Den introverta undersöker och fördjupar sig i människans inre. I sin konst fokuserar Arvid på den sistnämnda kategorin.

Han ler lite och medger att han, som ung konstnär, kanske går mot strömmen när han inriktar sig på det andliga

–Ikoner, till exempel, har alltid intresserat mig. Skapandet i sig självt är en bön. Verket får bära mina religiösa frågeställningar, berättar han.

En av tavlorna, som fått namnet Svett på era pannor, likt Jesu blod, gav honom titeln Årets unga konstnär 2019 av Sverigefinska bildkonstnärernas förening.

Försök att återvinna det finska arvet

Den katolska teologen Hans Urs von Balthasars syn på estetik har inspirerat Arvid. Balthasar menar att allt levande, då det är en del av skapelsen, har en relation till det vackra. Arvid vill se skönheten i Guds skapelse i ett ännu vidare perspektiv.

–Inte bara det vackra i naturen, utan också det som människan skapat i konsten, säger Arvid.

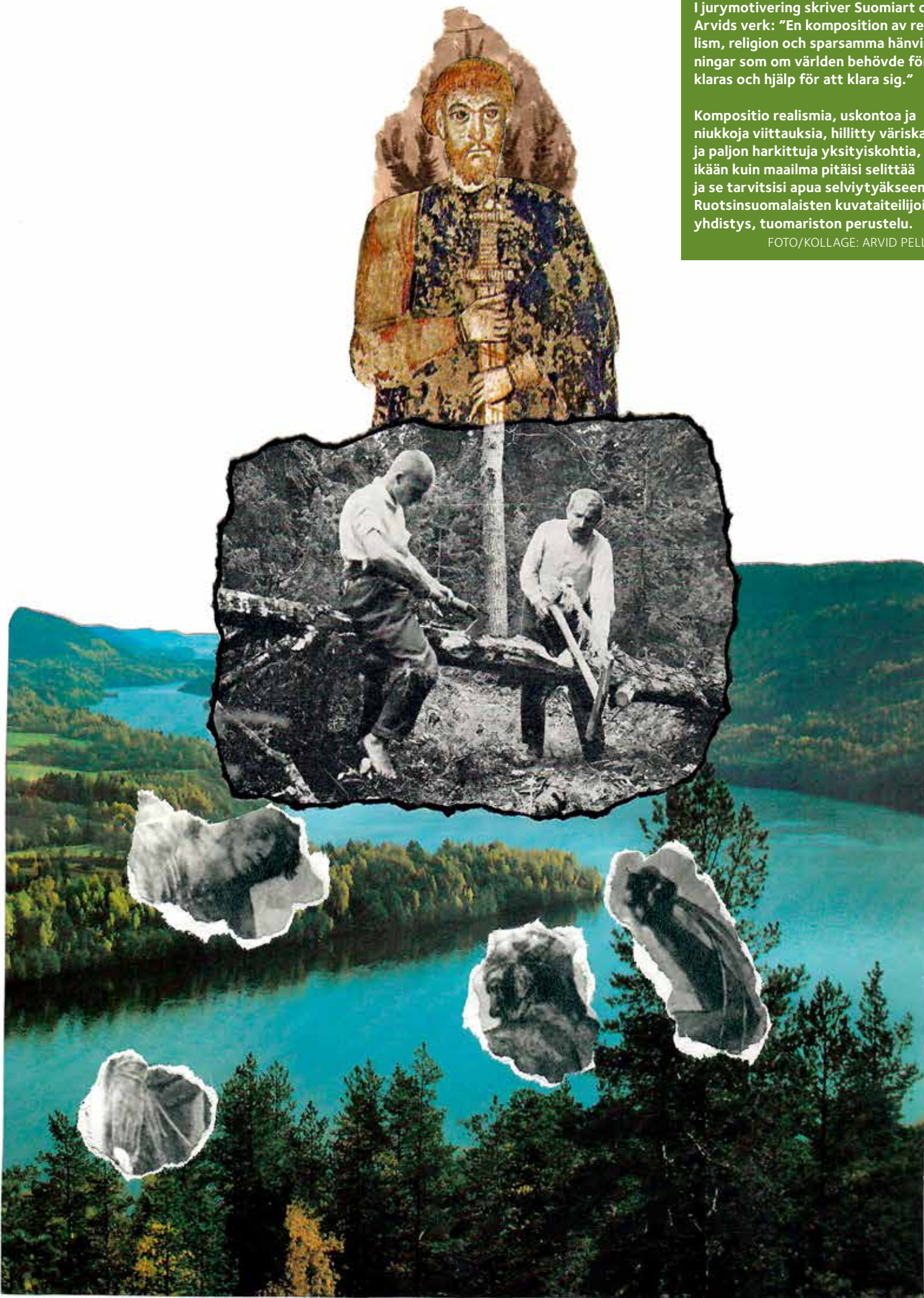
Arvid har kommit halvvägs i sina studier. Sista året till kandidatexamen planerar han att läsa i Åbo under ett utbytesår. Det finns en konkret anledning till dessa planer:

–Intresset för teologin väcktes samtidigt som jag blev nyfiken på mina rötter, berättar han.

–För att jag ska förstå mig själv som Guds skapelse, behöver jag veta mera om det finska i min bakgrund.

Arvids farföräldrar flyttade till Sverige på 1950-talet. Men varken Arvid eller hans syskon har lärt sig finska.

–Tyvärr är min språkförmåga mycket dålig just nu. Den del av min konst som berör det finska arvet, har till stor del handlat om att försöka återfinna det, säger han.

I jury motivering skriver Suomiart om Arvids verk: "En komposition av realism, religion och sparsamma hänvisningar som om världen behövde förklaras och hjälp för att klara sig."

Kompositio realismia, uskontoa ja niukkoja viittauksia, hillitty väriskaala ja paljon harkittuja yksityiskohtia, ikään kuin maailma pitäisi selittää ja se tarvitsisi apua selviytyäkseen. Ruotsinsuomalaisten kuvataiteilijoiden yhdistys, tuomariston perustelu.

FOTO/KOLLAGI: ARVID PELLIKKA

Ensiapu suruun

KENENKÄÄN EI PIDÄ surra yksin. Siksi Ruotsin kirkko on koonnut ajatuksia ja käytännön ohjeita avuksi sille, jonka lähimmäistä on kohdannut suru. Surua ei voi parantaa, mutta surun jakaminen lieventää tuskaa.

Ohjeet perustuvat Ruotsin kirkon pitkään kokemukseen surevan ihmisen kohtaamisesta ja tukemisesta.

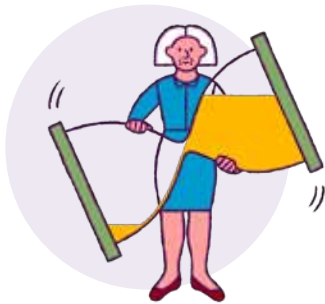
Ne on tarkoitettu ensiavuksi kuoleman kohdatessa. Jokainen suru on ainutlaatuinen, ehdottomia totuuksia ei ole, ei myöskään kaiken kattavia toimintamalleja. Ehkä juuri siksi moni tuntee epävarmuutta toisen surun kohdatessaan.

Näillä ohjeilla kirkko haluaa rohkaista ja antaa toivottavasti myös valmiuksia surevan kohtaamiseen, sillä ketään ei pidä jättää surussaan yksin.

Ole kärsivällinen

Jokaisella surevalla on oma suruprosessinsa, mikä on syytä pitää jatkuvasti mielessä. On olemassa vaara, että surusta pyritään eroon lohduttamalla tai että surun jatkuminen turhauttaa lohduttajaa. Suru ei tunne parasta ennen -päiväystä eikä ole olemassa normaalin tai epänormaalin pituisia suruaikoja. Jotkut asiat vain vievät aikansa ja surevan on saatava jauhaa tapahtunutta mielessään. Kaikki tämä voi hyvinkin liittyä keskeisesti surun ymmärtämisen ja työstämisen prosessiin.

Miten meille käy?

Koronapohdintaa päivystävissä puhelimesta.

Koronapandemia on mullistanut elämän. Joudumme välttelemään toisiamme, pysyttelemään sisällä, puhdistamaan paikkoja ja pesemään käsiä ahkerasti.

Olemme varuillamme, ahdistumme ja jopa lamaanumme pelosta: miten minulle käy, kuinka läheiseni pärjäävät, meneekö toimeentulo, riittääkö ruoka, kuinka kauan tämä jatkuu?

Kokemuksesta tiedämme Palvelevan puhelimen merkityksen. Yhteiskuntaa vavisuttavien kriisien aikana yhteydennotot lisääntyvät. Niin nytkin, koronakriisin keskellä.

Puhelimesta saa puhua

omalla kielellä. Siellä kuuntelee turvallinen tuki ja lähimmäinen. Keskustelun aikana saa jakaa kipeitä tuntemuksia ja vaikeita kysymyksiä. Tuskaa lievittää se, että joku ymmärtää ja kuuntelee. Yhteinen rukous tai esirukous lohduttaa ja luo toivoa.

Sanotaan, että jaettu ilo on kaksinkertainen. Jaettu huoli sen sijaan puolittuu.

Päivystäjää ja soittajaa yhdistää Raamatun ikuinen kehoitus:

Iloitkaa iloitsevien kanssa, itkekää itkevien kanssa.

Room. 12:15

SATU REKOLA
Göteborgin hiippakunnan
koordinaattori

FOTO: MAGNUS ARONSON/KON

Hyvä päivystäjä

- Kuuntelee sydämellä
- Haluaa auttaa
- Ei tuomitse
- Jaksaa valvoa puoleenyöhön
- Puhuu ja ymmärtää suomea ja on valmis itsensä kehittämiseen

Hur kommer det att gå för oss?

DEN FRÅGAN HAR direkt eller indirekt ställts i den sverigefinska telefonjouren, Palveleva puhelin under många samhällskriser – så även nu, under coronavirusutbrottet.

I telefonjouren får man tala sitt eget språk. Där lyssnar en medmänniska som är trygg

och stöttande. I telefon kan svåra, smärtsamma känslor och frågor delas. Dessa lindras av att någon lyssnar. Tröst och hopp ges i en gemensam bön eller en förbön.

Sverigefinska telefonjouren, Palveleva puhelin, är en av Svenska kyrkans jourtjänster.

Telefonjouren öppnades 1989 och har sedan dess varit öppen varje kväll.

Gläd er med dem som gläder sig och gråt med dem som gråter. Rom. 12:15

SATU REKOLA
Stifts koordinatör i Göteborg

PALVELEVA PUHELIN

020-26 25 00

JOKA ILTA KLO 21-24

Ruotsin kirkko

FOTO: MAGNUS ARONSON/IKON

Oletko Ruotsin kirkon jäsen?

JOS OLET EPÄVARMA kirkkoon kuulumisestasi, niin ota yhteyttä lähiseurakuntaan – he auttavat sinua tarkistamaan asian. Seurakunnasta saat myös halutessasi kirkkoonliittymislomakkeen.

Miksi kuulua kirkkoon?

Ruotsin kirkko tavoittaa melkein jokaisen jossakin elämänvaiheessa. Elämän huippuhetkissä ja syvissä aallonpohjissa – sekä kaikessa siltä väliltä. Kirkko välittää ihmisille toivoa, uskoa ja voimaa. Jäsenyytesi tekee sen mahdolliseksi! Kiitos että olet mukana!

”Kun mieheni kuoli, niin selvisi että hän ei kuulunutkaan Ruotsin kirkkoon. Se oli meille yllätys, koska olimme kuuluneet kirkkoon Suomessa. Emme olleet ymmärtäneet liittyä kirkon jäseneksi täällä. Liityin itse jäseneksi heti hautajaisten jälkeen, sillä haluan, että kun itse kuolen, niin minut haudataan kirkollisin menoin ja että hautaaiset tulevat lapsilleni mahdollisimman edulliseksi.”

Löydät seurakuntasi verkosta:
www.svenskakyrkan.se/sokforsamling

FOTO: MAGNUS ARONSON/IKON

Är du medlem?

Många som flyttade till Sverige under tidigare decennier utgick ifrån att de blev medlemmar i Svenska kyrkan automatiskt när de folkbokförde sig på en pastors-expedition. Svenska kyrkan var tidigare huvudman för folkbokföringen.

Präster möter av och till anhängare som önskar en kyrklig begravning för den avlidne. Då kan det visa sig att personen inte var medlem i kyrkan. Du kan lätt kontrollera medlemskapet via hemförsamlingen. Du hittar kontaktuppgifterna på svenskakyrkan.se/sokforsamling

Kyrkan-sovellus

● Sovellus Kyrkan sopii esikouluikäisille lapsille. Sen avulla voi mm. pelata memoripeliä Nooan arkin eläimillä, soittaa urkuja tai kaataa vettä kastemaljaan. Kolme filmiä kertoo kirkollisista toimituksista: mummon hautajaiset, pikkuveljen kaste ja häät. Kyrkan-sovellus ei sisällä mainoksia tai ostotarjouksia. Lataa sovellus hakusanoilla: ”Kyrkan” tai ”Svenska kyrkan”.

Kyrkan-appen

● Kyrkan är Svenska kyrkans app för barn i förskoleåldern. I den kan du besöka en kyrka för att bland annat spela memory med djuren i Noas ark, spela på orgeln eller hålla vatten i dopfunten.

I appen finns också tre korta filmer. *Farmors begravning*, *Lillebrors dop och Vigsel i kyrkan*.

Appen Kyrkan erbjuder inga köp inuti appen och är helt fri från reklam. Du laddar ned appen med sökorden ”Kyrkan” eller ”Svenska kyrkan”.

Lue myös/Läs mer på svenskakyrkan.se/om-appen-kyrkan

Kyrkoguiden-appen

● Kyrkoguiden opastaa seurakuntaan. Kyrkoguiden visar vägen till församlingen.

Korona-ajan rukous

Bön under coronavirusutbrottet

AV SATU REKOLA

● Nådens och frimodighetens Gud

vi ber om din hjälp när coronaviruset sprider sig i världen och i vår närhet.

I vår rädsla och vår osäkerhet vänder vi oss till dig.

Vi ber inför dig för våra nära och kära och för hela världen.

Förbarma dig över oss, ge oss mod, förkorta och förminska pandemin.

Helige, barmhärtige och helande Gud,

Vi ber för dem som saknar motståndskraft på grund av sjukdom eller livssituation.

Vi ber för de sjuka, hör våra nödrop.

Hela och bota, ge oss tro och ge oss hopp.

Kärlekens och ordningens Gud,

Vi ber för dem vars yrkeskunskaper behövs idag och kommande dagar.

Ge dem förmåga och kraft att förmedla mänsklig närhet och omvårdnad.

Hjälp oss att ta hand om varandra.

Ge oss vishet och värme i hjärtan.

Trygghetens, tillitens och fridens Gud,

Du känner vår sorg och smärta.

Hjälp oss att lita på din närvaro även i svåra stunder.

Låt oss känna din närhet och omsorg om oss.

Led oss och välsigna oss.

Vi överlåter oss själva, varandra och hela världen i dina händer.

Hör oss i Jesu Kristi namn.

Amen.

● Armon ja rohkeuden Jumala, me rukoilemme apuasi koronaviruksen levitessä maailmassa ja meidän läheisyydessämme.

Käännymme puoleesi pelon ja epävarmuuden takia.

Tuomme eteesi rakkaamme ja koko maailman ihmiset.

Armahda meitä,

anna rohkeutta,

lyhennä pandemian kesto ja

heikennä sen vahvuus.

Pyhä, laupias ja parantava

Jumala,

me rukoilemme niiden puolesta,

joilta puuttuu tarvittava suoja

sairauksia vastaan

terveydentilansa tai elämäntilanteensa vuoksi.

Käännymme puoleesi sairastuneiden puolesta.

Kuule hädässä olevien rukoukset.

Lääkitse ja paranna,

anna uskoa ja toivoa.

Rakkauden ja järjestyksen

Jumala,

me rukoilemme niiden puolesta,

joiden ammattitaito on tarpeen tänään ja tulevina päivinä.

Anna heille taitoa sekä voimaa

välittää

inhimillistä läheisyyttä ja huolenpitoa.

Autu myös meitä pitämään

huolta toisistamme.

Anna viisautta ja sydämen

lämpöä.

Turvan, luottamuksen ja rauhan

Jumala,

Sinä tunnet surumme ja tus-

kamme.

Autu meitä luottamaan siihen,

että sinä olet kanssamme vai-

keinakin hetkinä.

Anna meidän tuntea sinun

läheisyytesi ja hoivasi.

Johdata ja siunaa meitä.

Sinun käsiisi me jätämme

itseemme, toisemme

ja koko maailman.

Kuule meitä Jeesuksen Kristuk-

sen nimessä.

Aamen.

FOTO: GUSTAF HELLSING/IKON